GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Enhorabona, Carme! Gràcies, Zapatero!

Opinió | 08/07/2007 | 12:55

És veritat que el nomenament de la Carme va arribar en un moment magnífic.

Se'm farà difícil traslladar amb exactitud el sentiment d'alegria pel nomenament de Carme Chacón com a Ministra. Perquè no es tracta sols de l'alegria pel merescut reconeixement a la preparació i capacitat política d'una companya i amiga. És molt més. Sols es pot entendre la joia que sento si es contempla el que suposa també com a reconeixement al projecte del PSC, d'un catalanisme socialista compromès en la transformació d'Espanya, i si es reflexiona sobre l'indutable contingut generacional i de renovació d'aquesta decisió del President Zapatero. En fi, es tracta de quelcom més que d'una bona notícia personal i per això l'alegria es multiplica. He llegit en una crònica que la meva cara pagava en el contacte informatiu que vaig mantenir divendres amb els mitjans de comunicació. Ratllava l'eufòria, sí. L'ocasió s'ho valia. Enhorabona, Carme! Felicitats, PSC! Gràcies, Zapatero!

Divendres al vespre en el Consell de la Federació del PSC del Camp de Tarragona vaig referir-me a les "metàfores Chacón". Vaig recordar el vell eslogan "vindrà aquell dia que el treball vencerà". Doncs el treball venç una mica cada dia. I amb la designació de la Carme com a Ministra, el treball venç per golejada. Vaig parlar de l'orgull de partit, de projecte col·lectiu, de visió estratègica (mentre encara hi ha qui discuteix quina és la millor manera de servir Catalunya i d'influir sobre Espanya, nosaltres fa trenta anys que ho tenim clar i que ho practiquem amb bons resultats), de renovació (del PSC, però també del PSOE; pocs com la Carme van jugar a fons la carta de Zapatero). Poques vegades una única decisió conté tantes claus, tants matisos, tant reconeixement...

Podeu llegir al respecte les cròniques d'Iñaki Ellakuría a La Vanguardia, d'Anabel Díez a El País, de Neus Tomàs a El Periódico i les entrevistes a la Carme publicades per El País i El Periódico. Avui surt també publicada a La Vanguardia una entrevista a la Carme realitzada per Joana Bonet, però no he pogut localitzar-la al lloc web d'aquest diari i no us la puc oferir. Us la recomano perquè val la pena.

També és veritat que el nomenament de la Carme va arribar en un moment magnífic, tot just acabat el Debat sobre l'estat de la nació al Congrés dels Diputats. Un debat guanyat de forma contundent per Zapatero davant un Rajoy entestat a demostrar que si no hi hagués terrorisme a Espanya i al món (Líban, Iemen), el PP no tindria res a dir. Va resultar del tot patètica la seva exigència de les actes de les converses amb eta. No sols per primer cop en la història un partit d'oposició decideix utilitzar la lluita antiterrorista per tractar d'erosionar al govern, sinó que decideix donar el màxim protagonisme als terroristes i la màxima credibilitat a les seves declaracions i als mitjans i organitzacions que els donen suport. Poca-solta i pocavergonya, francament. Deia Napoleó que quan l'adversari s'equivoca no convé distreure'l. Però per un mínim de dignitat democràtica i per poc respecte que pugui merèixer el PP com a alternativa, convé que Rajoy canviï de discurs o que el canviïn a ell. Sols amb que hagués fet una mica de cas al seu antic company de partit i diputat Joaquín Calomarde, avui refugiat al Grup mixt, hagués fet un gran servei a la democràcia i al propi PP.

Sobre el debat podeu llegir, en primer lloc, la intervenció inicial del President del Govern, la crònica de Luis Rodríguez Aizpeolea a El País en la que es fa ressò de la vergonyosa exigència

de les actes dels contactes amb eta, el comentari de Soledad Gallego-Díaz ("Zapatero recupera el tono y lanza la campaña"), la crònica d'Enric Juliana, el comentari de Joan Tapia, l'anàlisi en clau catalana de Jaume Aroca, la referència al web d'El País sobre el sondeig del CIS que certifica la victòria de Zapatero i el balanç de Soledad Gallego-Díaz en el suplement de diumenge d'El País ("Inyección de ánimo socialista"). Per acabar-ho d'adobar sols calia l'entrevista de Jesús Caldera, coordinador del programa socialista per a les properes eleccions, publicada avui a El País, en la que avança alguns eixos del futur programa electoral dels que destaco la universalització del dret a l'educació dels 0 a 3 anys.

Les resolucions aprovades al final del debat destaquen el compromís de compliment estricte del nou Estatut, el traspàs del servei de rodalies el gener de 2008, el compliment del programa d'actuacions i inversions urgents en rodalies, una interpretació del concepte d'inversió i infraestructures que no es limiti estrictament a les infraestructures de foment i medi ambient (pel compliment de la clàusula d'inversions continguda al nou Estatut), l'adopció d'acords de traspàs de competències en la propera reunió de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat prevista pel 17 de juliol, el compromís d'establir un calendari per abordar la gestió aeroportuari i l'impuls dels treballs de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals per desenvolupar el nou finançament de la Generalitat en els terminis fixats en el nou Estatut.

Són totes elles magnífiques notícies que avalen la feina feta pels Governs de Catalunya i Espanya en el procés de desenvolupament del nou Estatut. Tenacitat i discreció donen resultats com sempre ha mantingut el President Montilla. S'ha especulat molt sobre el fet que Duran Lleida suscités el tema de rodalies en el debat i obtingués una resposta positiva del president Zapatero. Ningú no nega a Duran la seva habilitat parlamentària i bons oficis negociadors (no vull lloar-lo més del compte per no afegir problemes de gelosia en el si de CiU, que prou en tenen amb els que tenen), però és evident que la positiva resposta de Zapatero va ser possible gràcies al treball realitzat des de fa mesos pels governs de Catalunya i Espanya, amb la participació determinant de Maria Teresa Fernández de la Vega, Jordi Sevilla, Magdalena Alvarez, Fran Caamaño, Joan Saura i Joaquim Nadal, i amb l'impuls dels Presidents Montilla i Zapatero. Caldrà ara esperar a la reunió de la Comissió Bilateral del proper dia 17 per constatar els avenços concretes en les diverses qüestions que estan ara per ara sobre la taula i per acordar l'obertura de nous processos negociadors.

La setmana horribilis del PP ha tingut altres ingredients. Destaca l'escrit de l'Advocat de l'Estat posant de relleu la contradicció del PP que impugna articles de l'Estatut català que són idèntics a articles dels Estatuts balears i andalús. La tesi és clara: com primer va impugnar i després ha recolzat preceptes idèntics hauria d'obrar en conseqüència retirant aquests articles del seu recurs. Si no ho fa serà evident que la motivació del seu recurs no és altra que la d'un anticatalanisme primari. Les explicacions donades per Josep Piqué, en altres qüestions tant assenyat, no s'aguanten per enlloc. Diu Piqué que el recurs s'explica perquè el PP no va participar de l'acord estatutari i que, a més, els preceptes formen part d'un text global ben diferent. El fet que el PP no hagi participat d'un acord no implica que hagi de seguir mostrant-se contrari de coses que després ha recolzat en altres Estatuts. A menys que vulgui dir que pel PP és molt més important participar en els acords que el contingut dels mateixos, la qual cosa és bastant impresentable en un partit que diu tenir principis i els exhibeix a tort i dret pretenent imposar-los als demés. D'altra banda, la idea que els preceptes impugnats no es poden separar d'un context global no s'aguanta per enlloc, ja que la seva impugnació afectaria també els altres Estatuts aprovats pel PP. Per si no estava prou clara la posició sectària del PP amb respecte d'alguns estatuts sols ha faltat conèixer que, a causa del pacte entre el PP i Coalició Canària per governar plegats, el PP ha passat de qualificar de "nacional-socialista" l'Estatut de Canàries a pactar unes lleugeres modificacions. Una posició tant oportunista i arbitrària no passa

desapercebuda i tindrà un alt cost electoral a Catalunya. Tampoc no s'entén que a la vista de tot plegat, CiU no descarti absolutament qualsevol pacte amb el PP.

Autor: Miquel Iceta
Miquel Iceta

https://gironanoticies.com/noticia/2858--enhorabona-carme-gracies-zapatero.htm